

V. TÉTEL: KÖNNYŰ ORGONAMUZSIKA TÁVOZÁS ELŐTT

„Veggio senza occhi, e non ho lingua e grido”
(Nézek vakon és nyelv nélkül beszélek)

Petrarca: Dalok Laura életében XIX.

Nézek vakon és nyelv nélkül beszélek,
Mint ravatalon nyugvó, kiből a lélek
Elszállt, de úgy, hogy vissza nem tér;
Szár az lókoponya hiába integet. Nem kér

Alamizsnát a koldus! Kezén a pokolvar —
A középső ujján — már úgyszólván biztos jel,
Minek akkor az obulus?! Mert ha felel
A kérdő szóra, ringó pocsolyát kavar

Fel, s az iszap nyúlós csápjai elfedik
Az aranykacsát — a bűvárkacsát? —,
Az obszidián szilánkokat, tűket! — achát

Díszeket az asszonyok nyakán! Csöndesedik,
Majd elhal a dobszó. Alig koppanó hant
A gyékénytakarón. Morituri te salutant!

(Ismeretlen költő szonettje valamelyik nyugati finn-
ugor nyelven. In: Híd, 1976/11).

